

[Smørum.]

det har der her i Tinget været ført mange og lange Diskussioner. Nok er det, at dyberegaende Foranstaltninger efter alt at dømme vil være paakrævet, og jeg forstaaer Landbrugsministerens Udtalelser om dette Spørgsmaal saaledes, at Lovforslag af denne Art er under Forberedelse. Den Fremgangsmaade, som Landbrugsministeren antydede: at gøre Renten konjunkturbestemt, synes jeg er rimelig, idet Kapitalens Fordring paa denne Maade afpasses efter det Udbytte, den til enhver Tid er i Stand til at afkaste. Men da en meget stor Part af Landbrugsjendomme jo er behæftet med en Gæld, som i sig selv er uforholdsmæssig stor, maa det forudses, at det bliver nødvendigt, at den Del af Gælden skæres bort, som ligger ud over Ejendommenes faktiske Værdi, og at der samtidig gennemføres Begrænsning af ny Gældsstiftelse. Derved vil der tillige opnaas den Tilpasning i Ejendomspriserne, som den frie Ret til Stiftelse af Pantegæld i meget høj Grad har modvirket.

Landbrugsministeren omtalte forskellige Beregningsmaader for en konjunkturbestemt Rente, og jeg er enig i, at de Erfaringer, vi har gjort gennem Lovgivning om Statshusmændenes Rentebetaling, tilskynder til Overvejelse af andre Beregningsmaader, idet højere Varepriser jo ikke ubetinget medfører tilsvarende høj Fortjeneste. Hvorledes dette Spørgsmaal nu skal løses, og hvorledes den samlede Lovgivning til Regulering af Landbrugets Forhold, som maa tilvejebringes, skal lægges til Rette, kan naturligvis ikke fastslaaes i Dag, men jeg kan herom sige, at man i mit Parti vil finde redelig Vilje til at gennemføre Foranstaltninger til at sikre ogsaa det arbejdende Landbrug rimelige Vilkaar, og at vi er villige til Forhandling med andre Partier og med Landbrugets Organisationer, idet vi som eneste Betingelse stiller, at Arbejdets Ret maa være Forhandlingsgrundlaget, ikke Sikring eller Forøgelse af Kapitalprofit.

I Dag foreligger imidlertid til Behandling alene Forslag om Foranstaltninger af midlertidig Karakter, og jeg skal holde mig hertil. De to Lovforslag om Forlængelse af henholdsvis Kornordningen og Svinereguleringen giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Efter Landbrugsministerens Redegørelse for de Ændringer, der her foreslaas, kan jeg indskrænke mig til at anbefale Forslagene, ligesom jeg kan tilsige mit Partis Støtte til hurtig Gennemførelse af Lovforslaget om en Smørordning.

Kyed: Forslaget om Tillæg til Lov om en Kornordning gaar ud paa en Forlængelse af denne, blot med Tilføjelse af en enkelt Bestemmelse vedrørende Udbetaling af Kornkassen, og dette Forslag kan vi give vor Tilslutning.

Det andet Lovforslag gaar ud paa at forlænge Svineordningen til Nytaar, og under Forudsætning af, at de Regler for Fordelingen af Svinekortene, som hidtil har været gældende, fortsat forbliver gældende Forlængelsesperioden, kan vi ogsaa give vor Tilslutning til, at Svineordningen forlænges til 1. Januar.

Hvad Lovforslaget om en Smørordning angaar, saa er jo ikke mindst dette Forslag et fornyet Vidnesbyrd om, at der nu paa syvende Aar i dette Land eksisterer en Landbrugskrise. Forslaget er i sin Udformning, ligesom saa mange andre Kriseforslag til Støtte for Landbruget, kendetegnet ved manglende Forstaaelse af Krisens voldsomme Virkninger over for Landbruget og manglende Forstaaelse af, at det er paa helt andre Punkter, der skal sættes ind, hvis man vil undgaa det økonomiske Sammenbrud, som den højtærede Statsminister talte om ved et Møde for nylig i Horsens. Til Trods for denne Tale af den højtærede Statsminister har Regeringen imidlertid endnu ikke faaet den rette Forstaaelse af Forholdene. Dette maa man i høj Grad beklage. For saa vidt er jo selve Forslaget en Bekræftelse paa Regeringens manglende Forstaaelse derigennem, at til Trods for, at den højtærede Landbrugsminister erkender, at Produktionsforholdene her i Landet er saaledes, at der bør betales en Produktionspris af 2 Kr. 75 Øre pr. kg Smør, saa udtalte den samme højtærede Minister ved Forslagets Forelæggelse, at uanset dette maa ca. $\frac{3}{4}$ af det samlede Kvægbrugs Produkter klare sig selv, som de nu bedst kan ude i det aabne Marked, altsaa uanset hvordan man inden for Landets Grænser har lagt Erhvervsforholdene til Rette. Den højtærede Regering synes at betragte Forholdene paa den Maade, som om det er Landbrugets egen Sag at klare disse Vanskeligheder, og som om det væsentligste, Regeringen har at gøre, er i betydeligt Omfang at fastlægge de Produktionsomkostninger, Landbruget skal have paalagt, samt bestemme de Ejendomsskatter, Landbruget skal betale, og alt dette ganske uden Hensyntagen til Afsætningsforholdene og den økonomiske Bæreevne inden for Erhvervet.

Jeg vil da have Lov til at henstille til Flertalspartierne at tænke dybere over